Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26360
Copyright: Admont, Benediktinerstift

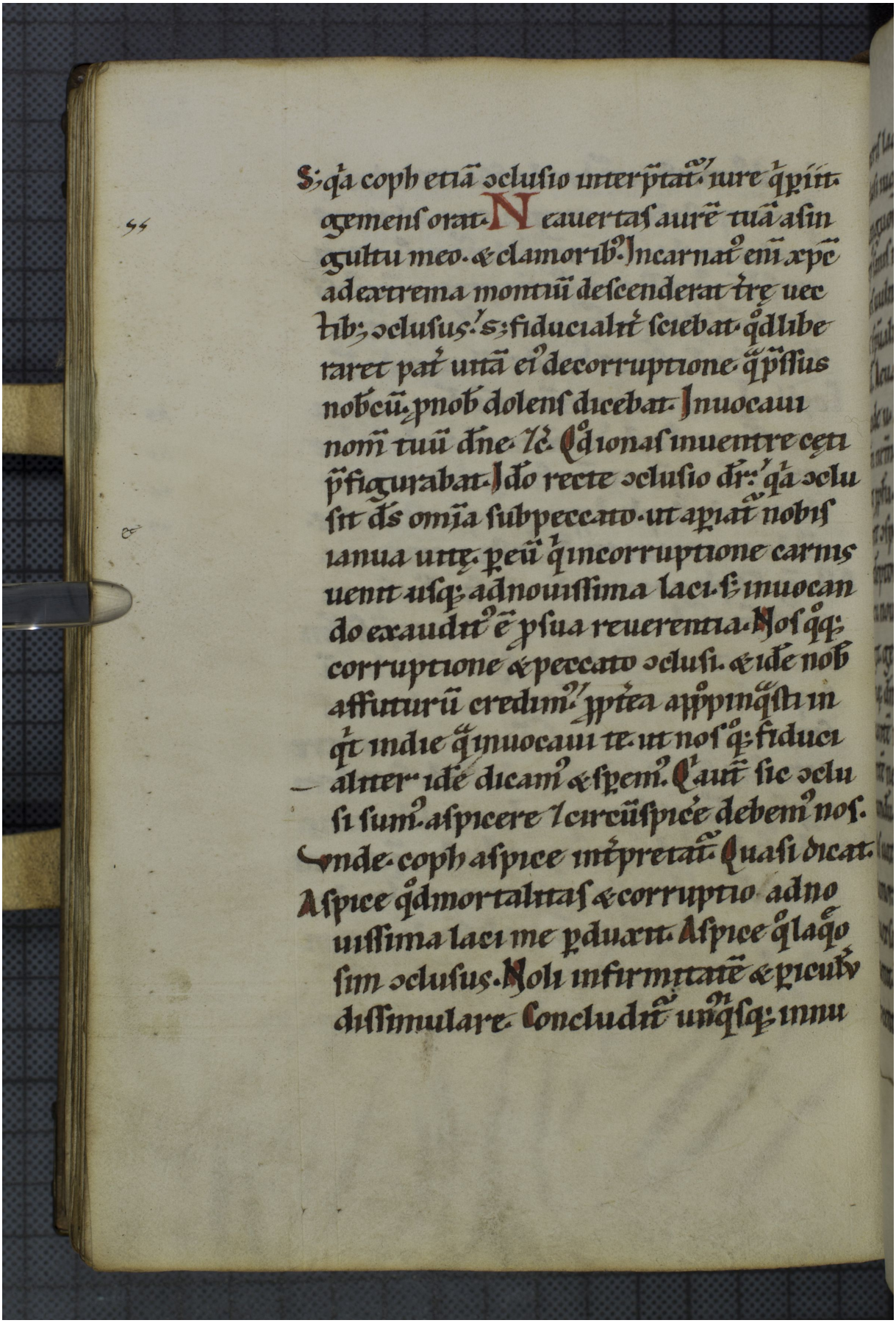

S; qa coph etiã oclusio interpratur iure qpiit
gemens orat. Ne auertas aurẽ tuã a sin
gultu meo. & clamoribus. Incarnatus enim xpe
ad extrema mortis descenderat tre uec
tib; oclusus. s; fiducialiter sciebat qd liberaret pater uitã ei de corruptione qm pslius
nobis cũ. pnob dolens dicebat. Inuocaui
nomẽ tuũ dne. ꝛc. Qd ionas inuentre cęti
pfigurabat. Ido recte oclusio dr: qa oclu
sit ds omia sub peccato. ut apiat nobis
ianua uitę. peũ qi in corruptione carnis
uenit usq; ad nouissima laci. s; inuocan
do exaudit ẽ psua reuerentia. Nos qq;
corruptione & peccato oclusi. & ide nob
affuturũ credimus. ppter ea appinqsti in
qt in die qi inuocaui te. ut nos q; fiduci
alter ide dicam & spem. Qaut sic oclu
si sum. aspicere ꝛ circũspice debem nos.
Unde coph aspice interpratur. Quasi dicat.
Aspice qd mortalitas & corruptio ad no
uissima laci me pduxit. Aspice qlaqo
sim oclusus. Noli infirmitatẽ & pricul
dissimulare. Concludit unqsq; innu